

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 6 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Cour administrative – Luxemburg) – État luxembourgeois mot B (C-245/19), och État luxembourgeois mot B, C, D, F. C. (C-246/19)

(Förenade målen C-245/19 och C-246/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2011/16/EU – Administrativt samarbete i fråga om beskattning – Artiklarna 1 och 5 – Föreläggande om utlämnande av upplysningar från den behöriga myndigheten i en medlemsstat som agerar till följd av en begäran om utbyte av upplysningar från den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat – Person som innehar upplysningar som den behöriga myndigheten i den första medlemsstaten önskar utlämnade – Skattskyldig person som är föremål för den utredning som ligger till grund för begäran från den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten – Tredje parter med vilka den skattskyldiga personen har rättsliga förbindelser, bankförbindelser, finansiella förbindelser eller mer allmänt ekonomiska förbindelser – Domstolsskydd – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artikel 47 – Rätt till ett effektivt rättsmedel – Artikel 52.1 – Begränsning – Rättslig grund – Iakttagande av det väsentliga innehållet i rätten till ett effektivt rättsmedel – Förekomsten av ett rättsmedel som gör det möjligt för enskilda att få till stånd en effektiv kontroll av samtliga relevanta sakfrågor och rättsfrågor samt ett effektivt rättsligt skydd av de rättigheter som de garanteras i unionsrätten – Mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen – Bekämpning av internationellt skattebedrägeri och skatteundandragande – Proportionalitet – Huruvida de upplysningar som avses i föreläggandet om utlämnande ”kan antas vara relevanta” – Domstolsprövning – Räckvidd – Personliga, tidsmässiga eller materiella omständigheter som ska beaktas)

(2020/C 414/06)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour administrative

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: État luxembourgeois (C-245/19), (C-246/19)

Motparter: B (C-245/19), B, C, D, F. C (C-246/19)

Ytterligare deltagare i rättegången: A (C-246/19)

Domslut

1) Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, jämförd med artiklarna 7, 8 och 52.1 i stadgan, ska tolkas så,

- att den utgör hinder för att en medlemsstats lagstiftning om genomförande av det förfarande för informationsutbyte på begäran som införts genom rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014, innebär att ett beslut genom vilket den behöriga myndigheten i denna medlemsstat ålägger en person som innehar upplysningar att lämna dessa upplysningar till myndigheten, i syfte att efterkomma en begäran om utbyte av upplysningar från den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat, inte kan överklagas av en sådan person, och
- att den inte utgör hinder för att en sådan lagstiftning innebär att ett sådant beslut inte kan överklagas av den skattskyldiga person som i denna andra medlemsstat är föremål för den utredning som ligger till grund för nämnda ansökan, eller av tredje parter som berörs av de aktuella upplysningarna.

- 2) Artiklarna 1.1 och 5 i direktiv 2011/16, i dess lydelse enligt direktiv 2014/107, ska tolkas så, att ett beslut genom vilket den behöriga myndigheten i en medlemsstat ålägger en person som innehar upplysningar att lämna ut dessa upplysningar till myndigheten, i syfte att efterkomma en begäran om utbyte av upplysningar som härrör från den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat, ska – sett tillsammans med denna begäran – anses avse upplysningar som inte uppenbart saknar förutsebar relevans, när beslutet identifierar den person som innehar de aktuella upplysningarna, identifierar den skattskyldiga person som är föremål för den utredning som ligger till grund för begäran om utbyte av upplysningar och den tidsperiod som denna utredning omfattar, och beslutet avser avtal, faktureringar och betalningar, även om de inte identifieras på ett precist sätt, begränsas genom kriterier som beror på, för det första, omständigheten att de ingåtts eller utförts av den person som innehar upplysningarna, för det andra, omständigheten att de ägt rum under den tidsperiod som omfattas av undersökningen och, för det tredje, deras koppling till den skattskyldiga personen.

(¹) EUT C 213, 24.6.2019

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 8 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad – Nederländerna) – Staatssecretaris van Financiën mot Exter BV

(Förenade målen C-330/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Förordning (EEG) nr 2913/92 – Tullkodex för gemenskapen – Artikel 121.1 – Förfarande för aktiv förädling – Övergång till fri omsättning – Uppkomst av en tullskuld – Fastställande av tullskulden – Begreppet taxeringsgrunder – Beaktande av en bestämmelse om förmånstull)

(2020/C 414/07)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Financiën

Motpart: Exter BV

Domslut

Artikel 121.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, ska tolkas så, att den utgör hinder för tillämpningen av en bestämmelse om förmånstull som medför en nedsatt tullsats, som var i kraft vid tidpunkten för mottagandet av deklarationen om hänförande av varor till förfarandet för aktiv förädling, men som var tillfälligt upphävd vid tidpunkten för mottagandet av deklarationen för varornas övergång till fri omsättning.

(¹) EUT C 238, 15.7.2019